

**UITSPRAAK REGIONALE KLACHTENCOMMISSIE Wvqgz MIDDEN - NEDERLAND**  
**15 september 2020 (mondelinge uitspraak 10 september 2020)**

**Zitting:** 10 september 2020 te Amersfoort

**Klachtennummer:** KC 2020 – 029

---

## **1. De klacht**

De klachtmelding noemt de volgende klachten:

1. Bezwaar tegen de medicatie. Klaagster heeft nog nooit medicatie nodig gehad.
2. Opname in accommodatie en plaatsing in een gesloten afdeling. Klaagster ligt in scheiding en heeft voortdurend ruzie met haar ex-man. Omdat hij soms ook geweld gebruikt is klaagster angstig en verward geworden toen de crisisdienst bij haar thuis kwam. Daar heeft haar ex-man gebruik van gemaakt.
3. Beperking van communicatiemiddelen. De telefoon van klaagster is ingenomen en zij kan met de afdelingstelefoon niet met haar moeder en zusjes in Indonesië bellen.

Klaagster wil bij gegrondverklaring van haar klacht aanspraak maken op schadevergoeding.

## **2. De procedure**

### **2.1. Bevoegdheid en ontvankelijkheid**

De klachtencommissie (in het vervolg: de commissie) verklaart de klacht ontvankelijk als een klacht in de zin van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvqgz).

### **2.2. Het verloop van de procedure**

- Op 4 september 2020 heeft de commissie de klacht van klaagster ontvangen. Klaagster heeft de commissie geen toestemming gegeven voor het inzien van het dossier.
- Klaagster heeft bij haar klacht tevens een schorsingsverzoek ingediend, zie punt 2.3.
- Op 7 september 2020 zijn aangeklaagde en de overige betrokkenen, zoals bedoeld in artikel 9.3 van het klachtenreglement, van de klacht van klaagster in kennis gesteld.
- Op 7 september 2020 zijn de schriftelijke uitnodigingen verzonden voor de hoorzitting op 10 september 2020. De commissie heeft aangeklaagde verzocht een schriftelijke reactie op de klacht in te dienen. De commissie heeft op 9 september 2020 een schriftelijke reactie ontvangen.
- De hoorzitting heeft op 10 september 2020 plaatsgevonden. Dezelfde dag is de beslissing, zie punt 7, aan klaagster, aangeklaagde en de PVP medegedeeld (telefonisch en voor zover mogelijk per e-mail).

Alle betrokkenen zijn van de ingebrachte stukken in kennis gesteld.

### 2.3. Schorsingsverzoek

Klaagster heeft bij haar klachtmelding tevens een schorsingsverzoek ingediend ten aanzien van de beslissing tot het toedienen van medicatie in het kader van het verlenen van verplichte zorg zoals bedoeld onder punt 1, zie hierboven.

Het schorsingsverzoek is ter kennis gebracht van de voorzitter van de commissie, mw. mr. H. van Lokven-van der Meer.

Mw. drs. H., psychiater, heeft de ambtelijk secretaris medegedeeld dat er naar het oordeel van behandelaren geen overwegende bezwaren zijn om het toedienen van medicatie op te schorten tot aan de zitting van de klachtencommissie.

Van deze mededeling kennisgenomen hebbend, heeft de voorzitter de beslissing genomen het schorsingsverzoek toe te wijzen en de beslissing tot het toedienen van medicatie te schorsen tot het moment waarop de klacht in volle omvang door de klachtencommissie zal worden behandeld.

De beslissing van de voorzitter is aan alle betrokkenen meegedeeld.

### 3. De feiten – voor zover van belang

Klaagster is geboren op ..... Zij heeft een psychiatrische voorgeschiedenis. In 2015-2016 is door GGz Centraal een waanstoornis vastgesteld, maar klaagster hield aangeboden interventies af. In het begin van 2020 is Buurtzorg betrokken en is er een eerste intakegesprek geweest, maar omdat klaagster hun betrokkenheid niet wilde is dit afgesloten.

Klaagster is op 28 augustus 2020 met een crisismaatregel opgenomen.

Op 31 augustus 2020 heeft de rechtbank Midden-Nederland het verzoek tot het verlenen van een voortzetting van een crisismaatregel toegewezen voor drie weken, waarbij onder meer en relevant in het kader van de klachtmelding, het toedienen van medicatie, het beperken van de bewegingsvrijheid en het opnemen in een accommodatie, is toegewezen. Het is de rechtbank gebleken dat er ten aanzien van betrokkene sprake is van onmiddellijk dreigend ernstig nadeel, met name gelegen in acute maatschappelijke teloorgang. De rechtbank is van oordeel dat bij de voortzetting van de crisismaatregel de verzochte vormen van verplichte zorg noodzakelijk zijn om het nadeel af te wenden. Er zijn volgens de rechtbank geen minder bezwarende alternatieven die hetzelfde beoogde effect hebben.

Op 31 augustus 2020 heeft de zorgverantwoordelijke klaagster onderzocht en is de voorgenomen beslissing met haar besproken.

Op 1 september 2020 is aan klaagster door de geneesheer-directeur de informatiebrief overhandigd over het verlenen van verplichte zorg.

Op 1 september 2020 heeft klaagster de beslissingsbrief van de zorgverantwoordelijke overhandigd gekregen, waarin haar wordt meegedeeld dat wordt gestart met verplichte zorg ter uitvoering van de machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel.

De verplichte zorg zal bestaan uit:

- Opname accommodatie

- Medicatie
- Beperken van communicatiemiddelen
- Plaatsen gesloten afdeling

De zorgverantwoordelijke stelt het navolgende:

“Het gedrag van u leidt, als gevolg van een psychische stoornis, tot ernstig nadeel. U bent openomen omdat er sprake is van een aantal overtuigingen omtrent bepaalde beroemdheden welke wij duiden in het kader van wanen. Hierbij is er een uitgebreid systeem waarbij u ons inziens onder invloed staat van mensen die u willen oplichten en misbruik maken van uw overtuigingen om dit te bewerkstelligen. U geeft zelf aan dit idee niet te delen en wil doorgaan met het onderhouden van de contacten met deze personen. Hiermee is er ernstig nadeel doordat u onder invloed bent van derden alsmede een groot risico op maatschappelijke teloorgang.”

De verplichte zorg wordt als uiterste middel verleend, waarbij de 4 hieronder genoemde punten allemaal van toepassing zijn:

- er zijn geen mogelijkheden voor zorg op basis van vrijwilligheid;
- er zijn geen minder bezwarende (ingrijpende) alternatieven die het beoogde effect gaan hebben;
- het verlenen van verplichte zorg is evenredig, gelet op het beoogde doel en
- het is redelijkerwijs te verwachten dat de verplichte zorg effectief gaat zijn.

De zorgverantwoordelijke motiveert dit als volgt:

“Er is eerder getracht om u vrijwillig te behandelen waarbij u aangeeft geen behandeling nodig te hebben. Het verlenen van verplichte zorg heeft als doelen om het directe ernstig nadeel af te wenden, diagnostiek te doen naar uw symptomen en deze symptomen te behandelen.”

“De verplichte zorg wordt verleend om:

- ernstig nadeel af te wenden
- de geestelijke gezondheid van u te stabiliseren

Hoe kan het verlenen van verplicht zorg een ernstig nadeel afwenden?

Door middel van opname en het beperken van communicatiemiddelen beschermen wij u voor verdere schade op financieel gebied.

Hoe kan het verlenen van verplichte zorg de geestelijke gezondheid van betrokkene stabiliseren?

Door middel van diagnostiek en het behandelen van symptomen wordt uw geestelijke gezondheid gestabiliseerd.”

#### **4. Toelichting van klaagster**

Klaagster heeft ter zitting een toelichting op haar klacht gegeven; deze wordt hieronder, voor zover van belang, samengevat en zakelijk weergegeven.

De voorzitter merkt op dat de commissie niet beschikt over het medisch dossier. Op de vraag of klaagster er bezwaar tegen heeft dat de psychiater een toelichting geeft op zaken die in het medisch dossier staan geeft zij aan dat zij daar geen bezwaar tegen heeft.

Gevraagd hoe het met klaagster gaat antwoordt zij dat zij zich ‘terrible’ voelt en dat zij onterecht is opgenomen. Klaagster stelt dat er sprake is van een privé situatie; een echtscheiding na een

lang huwelijk waar bij een ruzie fysiek geweld is gebruikt, wat haar heel erg pijn doet. Klaagster vertelt dat zij zich eenzaam voelt en dat de eenzaamheid en de verhouding met haar man haar parten spelen. Op de vraag of er sprake zou kunnen zijn van een psychose, zoals mensen zeggen, antwoordt zij dat dit niet zo is. Zij zegt dat zij zoveel dingen aan haar hoofd heeft dat het een psychose zou kunnen zijn, maar dat hiervan geen sprake is.

Gevraagd of klaagster weet waarom zij is opgenomen antwoordt zij dat haar man op 27 augustus 2020 van een afstand van 10 cm opnames heeft gemaakt van alles wat klaagster deed. Zij is hier bang van geworden en heeft de politie gebeld. De politie is toen geweest en heeft klaagster geadviseerd om wat rust te nemen. Haar man heeft de crisisdienst gebeld en voor 28 augustus 2020 een afspraak gemaakt, waarna klaagster is opgenomen. Op de vraag wat de reden van opname is geeft zij geen direct antwoord. Klaagster zegt dat zij niet gehoord is bij opname en dat het door de tekst van haar man is gebeurd.

Gevraagd hiernaar antwoordt klaagster dat zij een hele mooie Facebookpagina heeft en dat zij een fan is van Keanu Reeves, die begin 2020 via Facebook contact met haar heeft opgenomen. Volgens klaagster is er een (liefdes-)relatie ontstaan en zij hebben veel contact via video-gesprekken en telefoongesprekken. Op de vraag of klaagster meent dat het echt Keanu Reeves is of dat het nep is, antwoordt zij dat zij zeker weet dat hij het echt is.

Gevraagd hiernaar antwoordt klaagster dat zij zodra de echtscheiding is uitgesproken gaat emigreren naar de Verenigde Staten of naar Indonesië, waar zij zegt een huis te hebben.

Gevraagd of klaagster alles heeft kunnen zeggen wat zij heeft willen zeggen en of er goed naar haar is geluisterd antwoordt zij dat zij wil genieten van het goede leven en positieve dingen wil doen. Zij wil in plaats van medicatie gaan sporten en het op een ander manier doen.

Gevraagd of de PVP nog iets wil toevoegen antwoordt zij dat klaagster in een echtscheidingsprocedure is verwickeld en dat zij, zoals iedereen kan overkomen, in het verleden is opgelicht. In 2016 is de bankpas van klaagster door haar echtgenoot geblokkeerd. Ook geeft zij aan dat klaagster de aantijgingen van haar echtgenoot over het onzorgvuldig omgaan met het gas zwaar overtrokken vindt en zit er volgens haar niets psychotisch aan het volgen van celebrities op Facebook.

## **5. Weerwoord van aangeklaagde op de klacht**

Ter zitting heeft aangeklaagde verweer gevoerd; dit wordt hier onder, voor zover van belang, samengevat en zakelijk weergegeven.

Gevraagd hiernaar antwoordt aangeklaagde dat tot een crisismaatregel en een opname is besloten in verband met het acuut dreigende plan van klaagster om te emigreren naar Amerika. Volgens klaagster zou zij met hulp van prins Harry met haar kinderen naar Amerika gaan en heeft zij hiervoor een aantal keer grote geldbedragen over moeten maken.

Gevraagd hiernaar antwoordt aangeklaagde dat er bij klaagster sprake is van een voortdurend aanwezig zijn van meerdere met elkaar samenhangende paranoïde erotomanen- en betrekkingswanen, die haar leven beheersen en haar aanzetten tot nadelig gedrag. Naar het oordeel van aangeklaagde is er al jaren sprake van een onbehandelde stoornis. Als extra zorgvuldigheid heeft aangeklaagde een second opinion laten verrichten door een onafhankelijk

psychiater, mw. drs. K., die concludeerde dat de start van een gedwongen behandeling met een antipsychoticum geïndiceerd is.

Gevraagd hiernaar antwoordt aangeklaagde dat klaagster al vanaf 2009 toenemend vreemde en achterdochtige ideeën heeft over het in de gaten gehouden worden door moslimextremisten. Inmiddels heeft zij een uitgebreid waansysteem met paranoïde- en betrekkingswanen en mogelijk ook wat groothedswanen, waarbij zij het idee heeft continu in de gaten te worden gehouden.

Gevraagd naar de medicatie antwoordt aangeklaagde dat hij, bij voorkeur, oraal wil starten met een lage dosering Haldol.

Gevraagd hiernaar antwoordt aangeklaagde dat klaagster voortdurend wordt gebeld door Keanu Reeves en dat zij hele dagen, hetgeen de verpleegkundige beaamt, op de afdelingscomputer obsessief bezig is met hem te mailen en te chatten. Op het moment dat in het verpleegkundig kantoor de ingenomen telefoon van klaagster gaat verschijnt in beeld de naam Keanu Reeves met eenzelfde telefoonnummer als dat van een whatsapp-gesprek dat door de verpleging is ingezien en waarin klaagster wordt gevraagd om geld te storten. In het bijzijn van de verpleegkundige heeft klaagster een telefoongesprek gevoerd met een gebrekkig Engelsprekende man met een evident Afrikaans accent, die wanneer klaagster om een videogesprek vraagt geïrriteerd reageert en de verbinding verbreekt.

Gevraagd naar het ernstig nadeel van maatschappelijke teloorgang antwoordt aangeklaagde dat op de eerste dag van opname direct sprake was van een situatie waarin mensen via Whatsapp contact met klaagster zoeken om haar geld te laten overmaken. Het ernstig nadeel wordt naar het oordeel van aangeklaagde veroorzaakt door gedrag dat voortvloeit uit de psychische stoornis van klaagster.

Gevraagd hiernaar antwoordt aangeklaagde dat de telefoon van klaagster is ingenomen maar dat onder toezicht telefoonverkeer beperkt is toegestaan met iedereen, behalve met prins Harry en Keanu Reeves.

Gevraagd naar het perspectief antwoordt aangeklaagde dat dit een lastige vraag is omdat klaagster nog nooit behandeld en dat hij hoopt dat met medicatie een keuzevrijheid voor klaagster zal toenemen. De vormen van verplichte zorg zullen de deelname aan het maatschappelijk leven bevorderen, alsmede de veiligheid van klaagster.

## **6. Overwegingen van de Klachtencommissie**

Gelet op de ingebrachte stukken en wat ter zitting is besproken komt de commissie tot de volgende overwegingen.

De commissie heeft bij de klacht de rechtmatigheid van de verplichte zorg ter uitvoering van de door de rechtbank op 31 augustus 2020 toegewezen machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel en de daarbij vastgestelde vormen van verplichte zorg te beoordelen.

Artikel 8:9 Wvvggz bepaalt dat de zorgverantwoordelijke ter uitvoering van de (voortgezette) crisismaatregel en ter uitvoering van de zorgmachtiging een beslissing tot het verlenen van verplichte zorg niet neemt, dan nadat hij:

- a. zich op de hoogte heeft gesteld van de actuele gezondheidstoestand van betrokkene,
- b. met betrokkene over de voorgenomen beslissing overleg heeft gevoerd, en
- c. voor zover hij geen psychiater is, hierover overeenstemming heeft bereikt met de geneesheer- directeur.

Allereerst en meer in het algemeen overweegt de commissie dat verplichte zorg bij psychiatrische patiënten een ernstige inbreuk is op hun persoonlijke levenssfeer en/of lichamelijke integriteit. Deze inbreuk dient dan ook met de nodige waarborgen omkleed te zijn. Daarom worden er op zowel juridisch als medisch gebied eisen gesteld aan het mogen toepassen van verplichte zorg. Op juridisch gebied moet verplichte zorg voldoen aan de gronden van de Wvvgz en aan vormvoorschriften als vastlegging van het zorgplan en het uitreiken van een voldoende gemotiveerde schriftelijke kennisgeving van de verplichte zorg.

Wat betreft deze *formele* aspecten van de verplichte zorg en de beslissingsbrief van 1 september 2020 stelt de commissie vast dat deze voldoen aan de wettelijke vereisten die hiervoor zijn gesteld.

Wat betreft de waarborgen die voortvloeien uit de Wvvgz, onverlet of de zorg binnen of buiten een accommodatie wordt verleend, moet aan de volgende eisen worden voldaan.

Verplichte zorg is een ultimum remedium. Als verplichte zorg noodzakelijk is, moet gekozen worden voor de minst ingrijpende vorm en zo kort mogelijk. Verplichte zorg moet voldoen aan de uitgangspunten van subsidiariteit, proportionaliteit, doelmatigheid en zorgvuldigheid.

De zorgverantwoordelijke heeft zich op 31 augustus 2020 op de hoogte gesteld van de gezondheidstoestand van klaagster en haar onderzocht. Hij heeft op 31 augustus 2020 overleg met klaagster gehad over de voorgenomen beslissing. De beslissing is op 1 september 2020 op schrift gesteld en voorzien van een schriftelijke motivering. De geneesheer-directeur heeft klaagster een afschrift van de beslissing gegeven en haar op 1 september 2020 schriftelijk in kennis gesteld van de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door de patiëntenvertrouwenspersoon en de familievertrouwenspersoon.

De commissie overweegt dat uit de beslissingsbrief van 1 augustus 2020 blijkt dat klaagster bij aangeklaagde bekend is met een psychiatrische stoornis.

Ten aanzien van klachtonderdeel 1. (Klaagster heeft nog nooit medicatie nodig gehad)

De commissie acht door aangeklaagde voldoende aannemelijk gemaakt dat zonder het gebruik van effectieve medicatie gedurende langere tijd een zodanig psychiatrisch toestandsbeeld in stand blijft dat er zich bij klaagster ernstig nadeel voordoet in de zin van art. 1.1. lid 2 onder a. Wvvgz.

De commissie acht met name aannemelijk dat het gedrag van klaagster, voortvloeiend uit haar psychiatrisch toestandsbeeld, zodanig ernstig is dat dit leidt tot ernstig nadeel dat zij vanuit haar belevingen en overtuigingen handelt wat heeft geleid tot een uitgebreid systeem waarbij klaagster onder invloed staat van mensen die haar willen oplichten en misbruik maken van haar overtuigingen om dit te bewerkstelligen. Hiermee is een ernstig groot risico op maatschappelijke teloorgang.

De commissie acht in deze situatie verder aannemelijk dat een langer uitstel van toediening van effectieve medicatie een aanmerkelijk risico op verdere vertraging in ontslag uit de

accommodatie met zich zal meebrengen. Het is bekend dat het beeld minder snel dan wel slechter tot verbetering komt als behandeling langer wordt uitgesteld; dit zal de prognose negatief beïnvloeden.

In de afgelopen periode is gebleken dat het psychiatrisch toestandsbeeld van klaagster zonder inname van effectieve antipsychotica niet wezenlijk verbetert.

De commissie is daarom van oordeel dat er ook in deze zin sprake is van ernstig nadeel.

De commissie toetst de voorgestelde verplichte zorg tevens aan de vereisten van doelmatigheid (heeft de behandeling zin), proportionaliteit (staat het belang van behandelen in verhouding tot de dwang) en subsidiariteit (zijn er alternatieven).

De commissie acht het verder van belang dat toediening van effectieve medicatie ten doel heeft het bevorderen van duurzame deelname van klaagster aan het maatschappelijke leven vanuit een positie van zo veel mogelijk zelfstandig functioneren in een geschikte woonvorm of anderszins, zonder daarbij ernstig nadeel voor zichzelf en/of derden te veroorzaken.

De commissie overweegt dat van de voorgestelde verplichte zorg mag worden verwacht dat deze bij klaagster positief effect zal hebben. Antipsychotica zijn bewezen effectief bij de behandeling van psychose.

Op grond van het bovenstaande is de commissie van oordeel dat de voorgestelde verplichte zorg doelmatig en proportioneel is.

De commissie overweegt verder dat over bedoelde medicatie – welk(e) middel(en) en dosering(en) - in overeenstemming met artikel 8:9 Wvvgz zoveel mogelijk dient te worden overlegd met de patiënt en overeenstemming met de patiënt dient te worden bereikt.

De commissie overweegt dat uit de stukken en de verklaringen ter zitting blijkt dat er langdurig en vele pogingen zijn ondernomen om tot samenwerking met klaagster te komen. Bedoeld is een zodanige samenwerking dat klaagster op basis van vrijwilligheid voldoende effectieve medicatie ter wegneming dan wel vermindering van verschijnselen die het gevolg zijn van haar psychiatrische ziekte, inneemt of krijgt toegediend.

De commissie stelt vast dat klaagster een en andermaal ter zitting heeft verklaard geen medicijnen/antipsychotica te willen innemen of uitlatingen van gelijke strekking.

De commissie stelt daarom vast dat klaagster op dit moment niet, dan wel onvoldoende is te bewegen tot vrijwillige inname van effectieve medicatie.

De commissie is van oordeel dat behandelaren zich voldoende hebben ingespannen om de toediening van verplichte zorg te voorkomen.

Gelet op het bovenstaande is tevens aan het vereiste van subsidiariteit voldaan.

De commissie komt tot de conclusie dat de beslissing van aangeklaagde om tot verplichte zorg over te gaan voldoet aan de criteria van doelmatigheid, proportionaliteit, subsidiariteit en zorgvuldigheid en dat daarom aan het gestelde criterium in artikel 8:9 onder a. Wvvgz is voldaan.

De commissie verklaart de klacht voor wat betreft de verplichte zorg in de vorm van medicatie op grond van artikel 8:9 Wvvgz **ongegrond**.

Ten aanzien van klachtonderdeel 2. (Opname in accommodatie en plaatsing in gesloten afdeling) en klachtonderdeel 3. (Beperking van communicatiemiddelen)

De commissie acht voorts door aangeklaagde voldoende aannemelijk gemaakt dat zonder opname in een accommodatie met een gesloten afdelingen het beperken van communicatiemiddelen gedurende een langere tijd een zodanig psychiatrisch toestandsbeeld in stand blijft dat er zich bij klaagster ernstig nadeel voordoet in de zin van art. 1.1. lid 2 onder a. Wvvgz.

De commissie acht met name aannemelijk dat het gedrag van klaagster, voortvloeiend uit haar psychiatrisch toestandsbeeld, zodanig ernstig is dat dit leidt tot het ernstig nadeel van maatschappelijke teloorgang en schade op financieel gebied. De commissie acht door aangeklaagde voldoende aannemelijk gemaakt dat opname in de accommodatie en beperking van communicatie, gelet op het acute gevaar van de voorgenomen emigratie, ernstig nadeel kan afwenden.

De commissie is daarom van oordeel dat er in deze zin sprake is van ernstig nadeel.

De commissie toetst de voorgestelde verplichte zorg tevens aan de vereisten van doelmatigheid (heeft de behandeling zin), proportionaliteit (staat het belang van behandelen in verhouding tot de dwang) en subsidiariteit (zijn er alternatieven).

De commissie acht het verder van belang dat opname in de accommodatie en het beperken van communicatiemiddelen ten doel heeft het bevorderen van duurzame deelname van klaagster aan het maatschappelijke leven vanuit een positie van zo veel mogelijk zelfstandig functioneren in een geschikte woonvorm of anderszins, zonder daarbij ernstig nadeel voor zichzelf en/of derden te veroorzaken.

De commissie overweegt dat van de voorgestelde verplichte zorg mag worden verwacht dat deze bij klaagster positief effect zal hebben. Door de opname in een accommodatie en het beperken van communicatiemiddelen is het acute gevaar van maatschappelijke teloorgang (verdere schade op financieel gebied) afgewend. Op grond van het bovenstaande is de commissie van oordeel dat de voorgestelde verplichte zorg doelmatig en proportioneel is.

De commissie overweegt verder dat over bedoelde verplichte zorg in overeenstemming met artikel 8:9 Wvvgz zoveel mogelijk dient te worden overlegd met de patiënt en overeenstemming met de patiënt dient te worden bereikt. De commissie overweegt dat uit de beperkte stukken en de verklaringen ter zitting blijkt dat er langdurig en vele pogingen zijn ondernomen om tot samenwerking met klaagster te komen.

De commissie stelt vast dat klaagster een en andermaal ter zitting heeft verklaard dat zij alleen maar weg wil.

De commissie stelt daarom vast dat klaagster op dit moment niet, dan wel onvoldoende is te bewegen tot een samenwerking.

De commissie is van oordeel dat behandelaren zich voldoende hebben ingespannen om de toepassing van verplichte zorg te voorkomen.

Gelet op het bovenstaande is tevens aan het vereiste van subsidiariteit voldaan.



De commissie komt tot de conclusie dat de beslissing van aangeklaagde om tot verplichte zorg over te gaan voldoet aan de criteria van doelmatigheid, proportionaliteit, subsidiariteit en zorgvuldigheid en dat daarom aan het gestelde criterium in artikel 8:9 onder a. Wvggz is voldaan.

De commissie verklaart de klacht voor wat betreft de verplichte zorg in de vorm van opname in een accommodatie en het beperken van communicatiemiddelen op grond van artikel 8:9 Wvggz **ongegrond**.

## **7. Beslissing**

De commissie verklaart:

Klachtonderdeel 1: **ongegrond**

Klachtonderdeel 2 en 3: **ongegrond**

Deze beslissing is genomen door:

Mw. mr. M.M. Kok, voorzitter,  
Dhr. dr. D.P. Ravelli, psychiater,  
Mw. M.P. Bom - Bos, lid op voordracht van de Centrale Cliëntenraad.

In aanwezigheid van mw. mr. A.L. Duimel, ambtelijk secretaris ((maakt geen deel uit van de commissie)

Ondertekening:

## **Beroepsmogelijkheden**

De commissie wijst klaagster en de zorgaanbieder op de mogelijkheid dat zij op grond van artikel 10:7 Wvggz binnen zes weken na het bekend maken van deze uitspraak de rechter om een beslissing over de klacht kunnen verzoeken. Dit kunnen zij doen door zelf rechtstreeks een verzoekschrift in te dienen.

Zij kunnen hierbij een verzoek tot schadevergoeding (doen) indienen.